

La música de la clàssica història d'amor "Romeu i Julieta" clou el Dia de l'Assegurança

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat i les titelles de Per Poc han ofert de manera compenetrada la popular peça de Shakespeare musicada per Prokofiev.

Una de les millors maneres de celebrar un esdeveniment és fent o escoltant música. Tot el personal del Grup Catalana Occident celebra cada any el Dia de l'Assegurança amb un concert que ofereix l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. Aquesta nit, aquesta formació simfònica ha interpretat al Teatre-Auditori Sant Cugat "Romeu i Julieta", del compositor i pianista rus Sergei Prokofiev (1891-1953), basada en la popular història d'amor "Romeu i Julieta", del cèlebre escriptor anglès William Shakespeare (1564-1616), el qual, al seu torn, s'havia inspirat en el conte "La tràgica història de Romeu i Julieta", de l'italià Mateo Bandello (1490-1560). El text ha estat adaptat per Albert Plans, guionista de sèries de televisió ("Kubala, Moreno i Manchon", "Ventdelplà", "Porca Misèria", "Plats Bruts"...).

"Estimo la melodia i la considero l'element més essencial de la música. He treballat per millorar la seva qualitat en les meves composicions durant molts anys. Descobrir una melodia comprensible instantàniament fins i tot per l'oient

no preparat i que, al mateix temps, sigui original, és la tasca més difícil d'un compositor", va afirmar Sergei Prokofiev. La melodia és, efectivament, un element fonamental en totes les seves obres. "Romeu i Julieta" no n'és una excepció. Els músics de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, dirigits per Josep Ferré, han mostrat elegantment les melodies que expliquen la passió de dos joves enamorats que pertanyen a famílies rivals.

A més de la música, l'altre gran al·licient del concert d'aquesta nit han estat els titelles de gran format de Per Poc, companyia que ja ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica Sant Cugat en altres ocasions. L'espectacle ha estat narrat per la popular actriu Mònica Glaenzel, que ha participat en nombroses obres de teatre i de televisió (com "Plats bruts" i "Ventdelplà").

El Grup Catalana Occident és patrocinador-fundador de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. Va tenir un paper clau a l'hora de donar suport a la formació simfònica Jesús Serra Santamans (1911-2005), que va ser President i Conseller Delegat d'aquesta em-

presa i que va decidir, l'any 1970, instal·lar-ne la seu central al polígon de Can Sant Joan de Sant Cugat del Vallès. Serra Santamans era un gran melòman, i a les estones de lleure tocava el piano.

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat

El 1990 va néixer l'Orquestra de Cambra Sant Cugat, embrió de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. En aquests anys, aquesta formació ha realitzat més de 500 concerts arreu del país (al Palau de la Música Catalana, al Gran Teatre del Liceu, a l'Auditori de Barcelona, al Palau de Congressos de Catalunya, a la Sala Oval del Palau Nacional, al Palau Sant Jordi...) i ha esdevingut una de les principals orquestres de Catalunya. Des de la temporada 1996-97, l'Orquestra Simfònica Sant Cugat compta amb un cicle estable de concerts al Teatre-Auditori Sant Cugat. En aquest espai escènic ha realitzat un centenar de concerts. L'Orquestra Simfònica Sant Cugat, dirigida per Josep Ferré, s'ha caracteritzat des dels seus inicis per l'experimentació i la recerca constant de nou repertori

i diferents estils musicals: òpera, jazz simfònic, música clàssica, música contemporània, sarsuela, flamenc, música de pel·lícula...

La companyia Per Poc

Fundada l'any 1989 per Santi Arnal, la companyia de marionetes Per Poc ha realitzat des d'aleshores centenars d'espectacles, molts dels quals en col·laboració amb altres disciplines artístiques, com les arts plàstiques, el cinema, el món audio-

visual i la música. D'entre les obres que ha produït Per Poc amb acompanyament musical cal destacar "Història d'un soldat", d'Igor Stravinsky; "El petit escuraxemenies", de Benjamin Britten; "El somni d'una nit d'estiu", de Felix Mendelssohn; "El Trencanous", de P. Í. Txaikovski i "En Pere i el llop", de Sergei Prokofiev. Nombroses orquestres simfòniques de diversos països han posat música en directe als espectacles de Per Poc.

D'esquerra a dreta, Joan Garriga, espòs de l'alcalde de Sant Cugat; Flora Puntos, presidenta de la Fundació Música Simfònica i de Cambra; Josep Ferré, director de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat; Mercè Conesa, alcaldessa de Sant Cugat; Josep Maria Serra Farré, president del Grup Catalana Occident; Elena Calderón, la seva esposa i Jorge Enrich, conseller de Catalana Occident, fotografiats just abans de l'inici del concert.

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat, dirigida per Josep Ferré, i els titelles de Per Poc, ofereixen "Romeu i Julieta", del compositor i pianista rus Sergei Prokofiev, basada en la popular història d'amor de William Shakespeare.

Els músics

Els músics de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat que han interpretat el concert d'avui són:

Nausica Berni Martín, Pep Bonachera Fernández, Julià Borràs i Querol, Joan Bosch Daniel, David Calvet Amaro, Anna Calvo Turull, Joan Camps Claveria, Francesc Castillo Martínez, Marta Escobedo i Balaguer, Arabella Fernández Sunyer, Oriol Ferré i Puntos, Violeta Ferré i Puntos, Albert Flores Freixanet, Jordi Garcia Navarro, Sara Guri Casallachs, Geert Hendrik Krosenbrink, Josep Juan i Pomes, Yayoi Kagoshima, Momo Ko Furukawa, Beatriz Lizarte Martín, Gemma Llorens Galbany, Jairo Londoño Valencia, Mario Markovich Trailovich, Albert Martín Flores, Lluís Martínez Martínez, Enric Mestre Gras, Josep Mira i Olcina, Alba Navarro Hierro, Vasil Nikolov Spasov, Judith Ortega Larriba, Eloi Ortells Segarra, Eva Panyella Callao, Marina Parellada Alfonso, Joaquim Peláez Aldana, Ramsès Puente Mato, Laia Pujolas Casadevall, Carles Rambla Tió, Artur Regada Matas, Sebastià Rio Serracarbasa, Toni Rocosa Girbau, Juan Rodríguez Poveda, Cristina Romani Quinto, Marina Romo Vivancos, Eric Sánchez Hurtado, Mayte Santos Pérez, Albert Serra i Oller, Paula Sirvent Raga, Quim Solé Escobar, Catalina Maria Terrasa Garau, Òscar Vilaprinçó Martí, Eric Willy Galobardes i Yana Zuyeva.

Orquestra Simfònica Sant Cugat
Director: Josep Ferré.
Administració: Marta López.
Imatge corporativa: Violeta Ferré.
Regidor: Joan Berlanga.

Romeu i Julieta, un gran clàssic del ballet modern

Les obres de William Shakespeare són una inesgotable font d'inspiració musical. La llista de grans òperes, ballets, música incidental i poemes simfònics basades en els seus drames desafia el pas del temps, des de l'època barroca a la música actual, des de l'atmosfera màgica d'*El somni d'una nit d'estiu*, recreada per Felix Mendelssohn i Benjamin Britten, a la fascinació per *Hamlet* -n'hi ha un ampli ventall d'obres, des del poema simfònic i l'òpera signats respectivament per Piotr Ílitx Txaiovski i Ambroise Thomas a les modernes *Set escenes de Hamlet* del català Benet Casablancas- i, de forma molt especial, a les diverses aproximacions a la tràgica història d'amor de *Romeu i Julieta*, motor inspirador de partitures tan superbes com l'òpera de Charles Gounod, el cèlebre *West Side Story* de Leonard Bernstein, el poema simfònic de Txaiovski i l'extraordinari ballet de Sergei Prokofiev, autèntic clàssic del ballet modern.

El ballet *Romeu i Julieta* va ser un dels primers encàrrecs que Prokofiev -nascut a Ucraïna el 1891 i mort a Moscou el 5 de març del 1953, el mateix dia en què va morir Stalin- va rebre quan va tornar a la Unió Soviètica el 1934. Els drames de Shakespeare van jugar un paper essencial en la cultura soviètica determinada pels dictats del Kremlin, i per dur a terme el seu ballet -encàrrec del Teatre Kirov de Leningrad, actual Mariinsky de Sant Petersburg-, Prokofiev va comptar amb els serveis

del coreògraf Lavroski i del director d'escena Radlov. La tradició del Kirov en el món del ballet romàntic, lligada a les més llegendàries creacions de Txaiovski, va trobar el més genial llaç amb la música del segle XX precisament a través del geni de Prokofiev, que ja havia escrit tres ballets per al mític Sergei Diaghilev, entre els quals *Le Pas d'Acier*. Però mai no s'havia enfrontat a un ballet de proporcions i objectius tan ambiciosos, que es convertiria, juntament amb l'òpera *L'àngel de foc*, en la partitura més extensa del seu ja aleshores ric catàleg.

Prokofiev va escriure la major part de l'obra en un any i va acabar la partitura el setembre del 1935, però aviat van saltar els problemes amb la companyia del Kirov: la música va ser considerada massa complicada per poder ser ballada. Aquesta crítica ja havia estat feta a Txaiovski vuitanta anys abans a propòsit de l'estrena del seu famós ballet *El llac dels cignes*. També van haver de suportar-la en el seu moment Igor Stravinsky i Maurice Ravel. Al final, *Romeu i Julieta* va ser estrenat a Brno el desembre del 1938, i la seva estrena soviètica oficial a Leningrad es va retardar fins a l'11 de gener del 1940.

Durant els seus anys fora de Rússia, Prokofiev va consolidar la seva reputació com a formidable virtuós del piano i director d'orquestra. Sabia molt bé com funcionaven els ressorts del món de l'espectacle i, sobretot durant els seus fructífers anys als Estats Units, va aprendre a rendibilitzar al màxim les

possibilitats de difusió i execució de les seves partitures, tant en l'àmbit teatral com en les sales de concerts. No és estrany, doncs, que mentre esperava la representació oficial de *Romeu i Julieta*, realitzés dues suites orquestrals del ballet amb destinació als auditoris, més una suite per a piano de deu peces, als quals el 1946 va afegir una tercera suite simfònica. Va encertar de ple en fer-ho, perquè l'extraordinari valor d'aquesta música sobrepasa l'àmbit escènic i es converteix en un prodigiós espectacle orquestral en què enlluerna la precisió, el vigor rítmic, el lirisme, el sentit del color, els poderosos contrastos, la força dramàtica i la brillantor de la seva música.

En molts aspectes, *Romeu i Julieta* significa un retorn a la tradició romàntica dels grans ballets d'àmplia durada, d'obra única en una vetllada; s'allunya, així, de les peces coreogràfiques més breus impulsades per Sergei Diaghilev. El seu gran èxit certifica l'inspirat moment artístic d'un compositor en plenitud de facultats, amo dels més rics i variats recursos tècnics i expressius, i mestre absolut en el subtil art de l'orquestració. El seu llenguatge musical és d'extraordinària riquesa. Des del lirisme més evocador al patetisme i violència de les escenes més dramàtiques, Prokofiev plasma amb colors vius i imparables pols narratiu la història dels amants de Verona, mil vegades explicada, i sempre capaç d'emocionar l'espectador.

Javier Pérez Senz
 Periodista i crític musical

Sara Guri

Violoncel·lista de l'Orquestra

"Tocaria tots els instruments de corda fregada del món!"

-Com va aficionar-se a la música?

-Al meu poble, La Garriga, hi ha molta tradició de cors. El meu pare hi cantava. Fins i tot va fundar un grup d'havaneres. El fet que jo ara m'hi dediqui professionalment li dec a ell.

-I què la va portar a estudiar cello?

-Vaig començar tocant el piano, i al cap de dos anys van posar a l'escola de música un professor de violoncel. Com que m'atreia molt el so tan greu del violoncel vaig canviar d'instrument. M'agrada poder tocar les parts acompanyants igual com ho fan els baixos a les corals.

-Des de quan forma part de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat?

-Ui... fa molt temps! Des que era Jove Orquestra. He fet centenars de concerts amb l'Orquestra, i algunes actuacions no musicals. Per exemple, he ballat dalt de l'escenari amb un cap gros la sardana "La Maria de les trenes".

-Vostè també forma part del professorat de les Trobades de música simfònica per als joves de Catalunya que organitza la Fundació de l'Orquestra, oi?

-Sí, crec que les Trobades són una bona oportunitat per als joves músics de compartir fari-stol amb els que toquem a l'Orquestra. Aquest curs hem comptat amb la col·laboració de l'Associació del Mètode Suzuki de Catalunya. Ensenyar a tocar un instrument com si fos la llengua materna: aquesta és la base del mètode Suzuki.

-Què és el més difícil del seu instrument?

-Els que no tenim les mans gaire grans ens costen més d'executar amb precisió certes posicions molt obertes. Dit d'una altra manera, els violoncel·listes amb les mans grans ho tenen més fàcil, pel que fa a la tècnica, esclar.

-A més del violoncel, vostè toca algun altre instrument?

-Sí, la viola de gamba. També toco una mica el violí xinès, "erhu" se'n diu; és un violí de dues cordes. Si pogués tocaria tots els instruments de corda fregada del món!

SOCIS PROTECTORS:

Avant Grup Autocars
 Campmany Dona Home
 Carnisseries Tubau
 Cebado, de Carmen Martínez
 Gràfiques Celler
 Ofinova
 TMA

Orquestra Simfònica
 Sant Cugat

Número 51
 Dipòsit legal: B-50580-2003.

Edita: Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra.
 Presidenta: Flora Puntos i Cabero.

Membres de la Junta de l'Associació Orquestra Sant Cugat i del Patronat de la Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra: Josep Maria Ferré i Bofarull, Josep Ferré i Rovira, Josep Jové i Sotorres, Lutz Mittermüller, Francesc Puntos i Amorós, Flora Puntos i Cabero, Joaquim Sans i Oliveró, Ruffo Ventura i Aspas.

Carrer dels Marges, 25, local.
 08172 SANT CUGAT DEL VALLÈS.
 Tel. 93 589 31 93
 Fax. 93 589 32 54

music@simfonica.cat
 www.simfonica.cat

Direcció: Daniel Romani.
 Fotografia: Jordi Garcia.
 Disseny gràfic: Isabel Núñez.